

σε το οὐράνιον φαινόμενον. Ο νέος ἀστὴρ ἦτο ὁ τοῦ κ. Παπαῶ διευθυντοῦ τοῦ κηπευοστασίου Τυρνάου, εἰς τὸ ὅποιον ἀπεκαλύφθησαν καταχρήσεις ἐπισκιάσεως τὴν δόξαν δόξαν τοῦ μακαρίτου Βαλέντισα. Θαυμάζομεν μόνον πῶς ὁ κ. Παπαῶς διαψεύδων τὸ ὄνομά του νὰ συλλεγῆται, ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς Τύρναβον, δηλαδὴ παρὰ τὰ μετόρια.

Παράδοξος Βουλή ἢ ἐφετινὴ! Ἀκόμη δὲν ἐγένετο ἀρτία καὶ πετᾶ τὰ μέλη της εἰς τὰς ὁδοὺς ἀκόμη δὲν ἀπέκτησε προεβρεῖον ἦτοι κεφαλήν καὶ φέρονται εἰς αὐτὴν προτάσεις περὶ ἀκαταλογίστου! Παράδοξος δὲ εἶνε καὶ ἡ ἀρχαιολογία της· πολλοὶ ὀλίγοι ἐμμένουν εἰς τὸ πλῆθος σύστημα τῶν ἀδρῶν ἐκείνων ἀλλὰ τετριμμένων ἐπράττων «εἰσα: φάλος» «εἰσα: ἀγρῆος», «φάδα-σκι» τῶρα εἶνε ὁ συρῆς τῶν χριστολογίων. Ὁ κ. Κοστανῆρας ἀπεκάλεσε τὸν κ. Λεβίδην πολυθέλητρον ὁ δὲ κ. Γεωργίου τῶν κ. Καρδαῶν πολυτάλαντον. Ἀνεμῶμεν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιθετικὰ κοσμητικὰ, πρὸ πάντων δὲ συμφωνῶμεν μετ' ἀνωτέρω εἰρηθὰ βέβαιον ὅτι θ' ἀκούσωμεν καὶ κενῆ βουλευτὴν ἀποκαλούμενον πολὺ φερνον!

Ὁ κ. Παπαμαγαλόπουλος ἀδικεῖται... ὁ κ. Παπαμαγαλόπουλος οἰκουρεῖ... ὁ κ. Παπαμαγαλόπουλος πάσχει ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ...

Δι' ὄνομα Θεοῦ! τί εἶνε αὐταὶ αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνεγίνωσκοντες εἰς τὰς ἐφημερίδας; Δικτὶ ἀθυμεῖ καὶ ἀδιαθετὸς ὁ κ. Παπαμαγαλόπουλος; Ἡ πλειοψηφία τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε ἰσχυρὰ καὶ δὲν κερδίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος κανεὶς κίνδυνος μετατοπίσεως.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Πολλὰς πληγὰς εἶχον μέχρι τοῦδε αἱ Ἀθῆναι, ἅς καὶ αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα τοῦ μακαρίτου ἐπὶ Μωϋσεῶς Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου θὰ ἤνυδει. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρουν ὁ κομπορὸς, οἱ κώνωποι, οἱ ἀρμόδιαι, τὰ οὐρητήρια, οἱ ξηνοδόχοι καὶ οἱ κρηνηγωγεῖς, νέον εἶδος ἐνοχλητικωτάτων ζωφίων ἐφευρέθη ἤδη, οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται. Καὶ μέχρι τοῦδε μὲν περιωρίζοντο, ὁσάκις ἐκκοδόμουν, νὰ καταστρέφουν τὰς ὁδοὺς καταλαμβάνοντες· αὐτὰς καὶ ἀποκλείοντες τὴν διάδοσιν ἐπὶ μήνας καὶ ἔτη ὀλοκλήρα, δι' ὀδοφραγμάτων, λίθων, ξύλων, ἀσβέστου ἢ κηλοῦ. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπεωρησίας ταύτης ἤρχισαν νὰ θρασύνονται καὶ ἤδη ἡ ἐπίδρασις καὶ τῶν κλαυθουμένων αὐτῶν πλέον ὀρέξεων ἤρχισεν νὰ γίνεταί λυπηρῶς καταραχῆς ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς πόλεως. Οὕτως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν πληροποροῦμεθα τῶρα ὅτι ὀρεῖται ἡ οἰκτρὰ κατατροπὴ τῶν θαλαρωτάτων ἐκείνων γνωστῶν δένδρων, ἅπανα ἀπετέλουν τὸν μόνον στολίωλον τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Καὶ εἰ ἀρμόδιοι συμεμορφώθησαν πρὸς τὴν βανδαλικὴν ἀξίωσιν καὶ τὰ δένδρα κατεκόπησαν καὶ ἠούχασαν τὴν εὐαίσθητα νεῦρα τῶν μεγαλειοτάτων παροδίων ἰδιοκτητῶν, τὰ ἐνοχλούμενα ἐκ τοῦ τρεπίσματος τῶν πτηνῶν καὶ τοῦ θροῦ τῶν φάλλων καὶ τοῦ φρόου τῶν λωποδυτῶν. Καὶ εἰς τὸ εἶξῆς, κύριοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐνεγκάσιοι ἐνεσήμεροντα ἐνῆα Ἀθηναῖοι, μάθετε το, ἀπόλυτος καὶ ἀνεύθυνος ἄρχων τῆς πόλεως σας δὲν εἶνε πλέον ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωθυπουργός, ὁ νομάρχης ἢ ὁ δημαρχος, εἶνε ὁ πρῶτος τυχὼν ἰδιοκτῆτης ἐνῆα οἰκοπέδου καὶ μῆος μῆδρας.

Ἀλλὰ τότε δὲν ἐννοοῦμεν διατί δὲν ἀφίενται ἐλεύθερος εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὁ ἐντιμος κ. Τσομῆς, καθ' οὗ τὸς ἡγέρθη πρότινος θόρυβος καὶ κητακραυγῆ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τοῦλάχιστον αὐτὸς πραγματικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς Πενυκῆς, ἐνῶ οὔτε αἱ κατακοπῆσαι λείπει, οὔτε τὸ ἔθνος τῆς ὁδοῦ Σταδίου πιστεύομεν κτηκὴ εἰς τοὺς κυρίους παροδίους.

Ἀξιοσημειώτον γεγονός τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶνε ἡ μετακτὴ Ἀθηνῶν καὶ Σύρου τελομένη ἀπὸ τινος λωποδυτικῆς κίνησις περὶ

ἧς οὐδεμίαν ἐφημερίδα ἔκαμεν εἰς λόγον. Κατὰ τὸν φίλον μας Φανὸν πρὸ ἡμερῶν ἀφίεντο εἰς Σύρον δι' ἀπεμπλοίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας· ἱκανοὶ λωποδύται, ἀποσταλέντες ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐνταῦθα ἀστυνομίας. Ἀλλ' ἡ ἐκεῖ ἀστυνομία ἀνταπέσταλλε, λέγει, ἀφῆκε τοὺς κυρίους τούτους πάλιν εἰς Ἀθήνας. Ἀναμφιδόλω· οἱ ἐντιμοὶ ταξιδιώται πρέπει νὰ εὐνομιονῶσι καὶ τὰς δύο ἀστυνομίας διὰ τὴν περὶ τῆς υγείας αὐτῶν ἐκδηλουμένην ὑπὸ τούτων μέρμερον διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ταξιδίων, εἰς τὰ ὅποια τοὺς ὑποβάλλουσι, τῶσον ἀνεγκλίτων καὶ ἐφελίμων κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

ΣΙΦΩΝ

Ὅποῖος σίφων φοβερός! ὅποια καταίγεις! κινουῦνται τὰ θεμέλια συμπάσης τῆς Ἑλλάδος, κινουῦνται τὰ θεμέλια θαλάσσης τε καὶ γῆς, καὶ ὅλον οὐνταράσεται τὸ Ἄσιν τῆς Παλλάδος. Κρῶλον οἱ μαῦροι κόρακες ἐπάνω ἴσον αἰθέρα, καὶ εἰς ῥύα μεταβάλλεται ἡ φωτεινὴ ἡμέρα.

Βλέπω τραπέζια, στριποδα, σαρίδες, παραθύρια εἰς τὸν αἶρα νὰ πετοῦν σὰν ῥάχοντε φτερά, σκοῦν μαστραπάδες, γυαλικά, τσατάκια καὶ ποτήρια, καὶ ἀκοδεταί καρτοῦ φωνῆ φρικτῆ καὶ γοερά. Γίνονται ὅλα θάλασσα καὶ σκόνη καὶ θνοῖα, ὅπου θαρρεῖς πῶς ἔβρασε δευτέρα παρουσία.

Τι ξαφνικὸ ἀνέλπιστο! τί κρίσιμος ἡμέρα! ἐν μέσω ἀστραπῶν, βροντῶν καὶ τῶσης καταίγιδος ἀψύχα καὶ ἐμψύχα πετοῦν ὑψηλὰ εἰς τὸν αἶρα, πετοῦν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δυστυχῆς πατρίδος. Πετᾶ, πετᾶ ὁ γαῖδαρος, πετᾶ τὸ γουρῶνι, πετᾶ καὶ ὁ Πρόεδρος μαζί με τὸ κουδῶνι.

Δὲν μένει τίποτα ἴση γῆ ὅπου νὰ μὴν πετάξῃ... πετᾶ ἐγώ, πετᾶς ἐσύ, πετᾶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος, τὸ πᾶν ὁ σίφων ἀπειλεῖ ἴση ὕψη νὰ τινάξῃ, πετᾶ ὁ κάθε ἄνθρωπος, πετᾶ τὸ κάθε κτήνος. Ἀλλὰ πετᾶ ἴση Ἀίγιον με θάρρος καὶ μ' ἐλπίδα καὶ ὁ κύριος Δαμασκηνός νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα.

Πετᾶ καὶ ὁ περιηγητὴς τοῦ κόσμου Ποταγός, καὶ ἐνας ἀνεμοστρόβιλος ἴση Χεσιμὲ τὸν βίχνη, φωτᾶζει μὲς ἴση πύλας ὁ κάθε ναυαγός, καὶ χάνουν ζωὰ καὶ ἄνθρωποι τοῦ δρόμου τῶν τὰ ἴχνη, ὅπου καὶ ἂν πᾶς καὶ ὅπου σταθῆς ὁ σίφωνας σ' ἀρπάζει, καὶ βλέπω σ' ἐναν εὐσεβῆ καβάλα τὸν Καζάκη.

Ἐμπρός, φουάτε, λαίλαπες καὶ πνεύματα σιφῶνων, σηκώσατε ἐλδοκλήρον τὴν φίλην μας πατρίδα!... ἐνας ἀνεμοστρόβιλος θὰ τὴν γλυτώσῃ μόνον, ἀλλοῦ τῆς σωτηρίας της δὲν βλέπει τὴν ἐλπίδα. ὦ! καὶ, τὸ πᾶν ἄς ὑψωθῆ ἐπὶ πτερῶν ἀνέμου... Τοῦ δούλου σου τοῦ ταπεινοῦ ἐπάκουσον, Θεέ μου.

Ο ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ ΠΟΤΑΓΟΥ

Ἄν ἡ ἀνοδος τῆς νέας κυβερνήσεως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν οὐδὲν ἄλλο ἐπέφερεν ἀποτέλεσμα, πάλιν ὁμοίως βεβαίως ἀξία τῆς ἐργασίας τῆς ἡγεμονίας τοῦ « Ἀσμοδαίου » ἠδύνατο νὰ γένη αὐτὴ καὶ μόνον διότι ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐξουσίαν κατώρθωσε νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀνασῆρῃ τῆς ἀραναίης τὸν ἡμέτερον Ποταγόν. Ἐνθυμισθε πῶς εἶχε διαλαμψεῖ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὡς μετέωρον εὐθυμίας φαιδρῶνα τὸν στενὸν σατυρικὸν μας ὀρίζοντα. Ἐπειτα δὲ μίας, πρὸ τοῦ μάλιστα προφθίσωμεν νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν ἐξ ὀκλαλήρου, ἐξηρανίσθη ἀπὸ τοῦ μέσου ἡμῶν καταλείπων ἑκτίω τοῦ ἀνεξέλιπτον ἐνθῦμιον τὸν πρῶτον τόμον τῆς περιήγησός τοῦ Περιλήψεως Περιηγήσεως. Καὶ ἐ « Ἀσμοδαίου, » ἔστις πρῶτος μετὰ τὸν σοφὸν πρῶτον πρῶτανιν κ. Κυριακῶν, τὸν εἶχεν ἀνακαλύψει, εἶδε μετὰ λύπης ἑαυτὸν στερηθέντα ἐνός τῶν καλλιτέρων τῶν τῶν, γὰρ εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν τυχῶν καὶ τῶν παθημάτων τοῦ ὁμοίου τόπου εὐχαρίστους ὄρας ἠδυνήθησαν νὰ διελθῶσιν ὁ ἀναγνώστης τοῦ « Ὅ,τι καὶ ἂν ἐπεχειρήσει πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου. Ὁ παράδοξος καὶ μυστηριώδης γορτύνης περιηγητῆς, εἶχε κατωρθώσει νὰ ἐξαλείψῃ καὶ αὐτὰ τὰ ἴχνη του. Ἐπὶ ἀρὰ γε εὐρίσκειτο καὶ τί τὸν εἶχε παρακινήσει νὰ κατλίπῃ ὁθῶς ἀποτόμως τὸ πάτριον ἔδαφος ὅπου μετὰ τῶν ἐνιαυτῶν μύθους καὶ ἐπιλάττωρίας ἀνὰ μέσον ἀγρίων καὶ βαρβάρων λαῶν εἶχεν ἀπορασίσει νὰ ἐπανέλθῃ, ὅπως ἀναπαύσῃ τὰ κεκμηκότα μέλη του; Νέον τι ἀρὰ γε ταξείδιον τὸν ὄθει ὡς ἄλλοτε εἰς ἀγνωστὰ μέρη καινὰς ἐπιθυμήσαντα καὶ τιλῶντα περιπετείαις; Εἶχεν ὀρεχθῆ ἀρὰ γε ἡ ψυχὴ του νὰ φάγῃ τὸ ὡς τὸσον ἤδῃ περιγραφόμενον ὑπ' αὐτοῦ ματζοῦν ἂ φλατοῦν, τὸ δυναμωτικὸν τοῦ Πλάτωνος, καὶ εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῶν Χεσιμῆ ἢ τοῦ Κορδοφῶν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ; Ἡ ἀπορητηεὶς καὶ δυσαναχετήσας ἐκ τῆς ἀγνωμοσύνης τῶν συγχρότων συμπολιτῶν του Ἑλλήνων εἶχεν ἀναχωρήσῃ, ὅπως ἀποκατασταθῆ ἴσως καὶ ἴσῃ μετὰ τῶν ἀλλῶν Ἑλλήνων, οὗς ἀνεκάλυψεν ἐν Πιταχίαν καὶ Καραδάγ, ἀπολαμβάνων παρ' αὐτοῖς τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἀξίαν τῶν τιμῶν, κοσμοῦμενος δὲ τῶν κοινῶς καλουμένων περλαντίων, συνανατρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κα-

τευθεῖαν καταγομένους; Σερδὰρ καὶ δέρον ἐν ἀνάγκῃ ἐλπίσως καὶ ἀνεξέλεγκτως οἰονδήποτε αὐθάδη μίρ;
 Ὅχι ἡ ἐκδίκησίς του ὑπῆρξεν εὐγενεστέρα εἶχεν ἀπέλθει ἐκ Γαλλίαν αὐτὴν τὴν φορὴν καὶ μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας καὶ πλανήσεις κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τρεῖς νέους ἀλλοεθνεῖς Κυριακῶν οἵτινες τῷ πρέσβει, ἔχι πλέον χρήματα εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ταμείου, ἀλλὰ τὰ φῶτά του πρὸς μεταφρασίαν τοῦ συγγράμματος του. Συμπαλαδῶν δὲ τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἐφόδιον καὶ βοήθημα κατήλθῃ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν, ἀποπειρώμενος τὸ δεύτερον ἤδη νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς ἀνεξερευνητάς χώρας τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Διότι αἱ περιηγήσεις τοῦ κ. Ποταγοῦ δὲν ἐτελείωσαν ἀκόμη τὸ ὄνειρόν του εἶνε νὰ κατακτήσῃ τὴν Βιβλιοθήκην, νὰ ἐκκατασταθῇ ἐν αὐτῇ καὶ νὰ τὴν ἐρευνήσῃ ὅπως εὕρῃ ἐν βιβλίῳ χρήσιμον αὐτῷ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ συγγράμματός του. Δυστυχῶς ἐκτὸς τοῦ ἀσυνειδήτου, ὡς τὸν ὀνομάζει, Τρικλοῦπη, καὶ ἐπιπλοαίος συμπολίτης τοῦ κ. Δηληγιάννης, ἠρνήθη νὰ τὸν παροῦσῃ τὰ μετὰ πρὸς τοῦτο, διορίζων αὐτὸν Ἐφορον. Ἐφ' ᾧ καὶ ἄνθρωπος δικαίως ἐξηγριώθη καὶ ἤρξατο ἀλλεπαλλήλους δημοσιεύων ἐπὶ τούτῳ διατριβὰς, δι' ὧν ἴσως ἐντὸς ὀλίγου θὰ δύναται νὰ συμπληρωθῇ δεύτερος τόμος, καθ' ὅλα ὁμοίως πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ περιήγησι βιβλίου του.
 Τὴν ἡδονὴν ὅμως, ἣν παρέσχον ἡμῖν αἱ περιηγήσεις του, βεβαίως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ συνεχίσῃ. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος, καθορῶν τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἐν αἷς ἐξ ἀνάγκης εὐρέθη διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐγκαταλείψεώς του ἐκ μέρους τῶν ἀρχίων τῶν φίλων καὶ πελατῶν, ἀναλαμβάνει τὴν ὑπόθεσιν καθαρῶς ὡς προσωπικὴν. θεωρῶν μεγίστην ἐκδούλευσιν πρὸς αὐτὸν μέλλουσαν νὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τὸν διορισμὸν τοῦ μοναδικῆς περιηγητοῦ, ἀρὰ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν Περιλήψεων του δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄλλως, ἐνδιαφέρει δὲ ἀναμφιδόλως τὰ μέγιστα ὅλον τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἰδιωτικῶς ἡμᾶς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ. — Παθολογικαὶ σπουδαί. Τὰ παράδοξα φαινόμενα τῆς ἐκιδράσεως τῶν λαρυγγικῶν παθήσεων τῶν μελῶν τοῦ θεατοῦ ἐπὶ τῆς κατὰς καταστάσεως τῶν ὠτων τῶν θεατῶν. Θαιμάσιον θεῶν τῆς κατὰς καταστάσεως τῶν σινδῶν τῆς σκηνῆς, μὲ δλην τὴν ἀνάστασιν τῆς κυρίας Παρώδη.
ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ. — Φαντάσματα ὑπνωτισμοῦ τῶν ὑπηρετῶν τῶν παρακτιῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν κενῶν καθισμάτων καὶ τὰ μούτρα τῶν διευθυντῶν τῶν ἐρημῶν ξενοδοχείων καὶ ζυθοπωλείων.
ΑΠΟΚΛΗΝ. — Ἀλβέρτος ὁ ὑποδηματωκαχριστής, Φερνάνδος ὁ ἐπιτίτης, Φραγκίσκος ὁ σαλεπιτζῆς, Ριχάρδος ὁ κερραγωγεὺς.
ΚΗΠΟΣ ΠΡΟΣΕΙΣΩΝΟΣ. — Ἡ ἀποξήρανσις τῆς σταφίδος, παντομίμα.

Ἡ εἰς τὸν κ. ΑΝΕΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ ἐκχώρησις τῶν ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ νέαν παρέοχε ζωὴν εἰς τὸ μοναδικὸν ἴσως τὴν τελειότητα καθ' ἑλὴν τὴν Ἀνατολήν τυπογραφικὸν τοῦτο ἴδρυμα. Συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν ἀπὸ τῶν ἑτῶν ἐπὶ βάσεων, αἵτινες ἀνέκαθεν ἠγγυῶντο τὴν ἐπιτυχίαν, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦν ὁδὸν καὶ προαγόμενον μάλιστα ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν ἡδῆ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, τὸσον διακριθέντος ὡς εἰδικοῦ ἐν τοιαύτας ἐπιχειρήσεσι. Καίτοι δὲ ὀλίγιτος καιρὸς μόνον παρήλθεν ἀφότου ἀνέλαβεν αὐτὰ, ἔχι μόνον οὐδὲν τῶν προτέρων πλεονεκτημάτων ἐξέλειπεν, ἀλλὰ καὶ βελτιώσεων καὶ καταφανοῦς προσόδου ἀρχὴ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐγείνεν ἡδῆ.